

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1398 /DPST
3105 2010

PROIECTUL ROMÂNIEI
DECIZIE
318 10.06 2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea alineatului (7) al articolului 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*”, inițiată de un grup de 23 parlamentari – PD-L, PSD, UDMR, PNL, Independenți (Bp. 81/2010).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare amendarea alin. (7) al art. 120 din *Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul reducerii nivelului majorării de întârziere prevăzute pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale, de la 0,1% pe zi la 0,05% pe zi.

În *Expunerea de motive* se motivează acest demers legislativ prin faptul că „*Dobânda penalizatoare pe care firmele și companiile trebuie să o dea statului este destul de mare. În contextul crizei economico-financiare actuale din România, care a afectat mediul de afaceri, generând diminuarea lichidităților operatorilor economici, creșterea ratei șomajului, precum și creșterea riscului privind imposibilitatea asigurării nivelului de lichidități necesare operatorilor economici în vederea derulării activității curente, și în condițiile în care statele membre intenționează să ia măsuri pentru sprijinirea*

operatorilor economici în vederea atenuării efectelor crizei economice mondiale se impune necesitatea modificării procentului de 0,1% în 0,05%”.

II. Propuneri și observații

1. Precizăm că scopul principal pentru care cuantumul majorării de întârziere s-a stabilit la nivelul de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a fost, pe de o parte, de a determina plata la termen a impozitelor, taxelor, contribuțiilor, etc. și, pe de altă parte, de a descuraja utilizarea de către contribuabilul debitor a creditului fiscal pentru finanțarea propriilor activități, pentru aceasta existând băncile.

De asemenea, precizăm că același nivel al majorării de întârziere este datorat și de către organele fiscale în cazul în care acestea nu restituie sau nu rambursează sumele convenite contribuabililor în termenul prevăzut de lege, potrivit art.124 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003.

Referitor la cuantumul majorării de întârziere, subliniem că acesta are multiple funcții:

- *de despăgubire* (reparatoriu), care înseamnă acoperirea prejudiciului suferit de bugetul consolidat al statului ca urmare a lipsei de folosință a banilor;

- *de sancționare*, specifică dreptului fiscal, ca urmare a neplății la termen a creanțelor fiscale;

- *de constrângere* care presupune obținerea executării obligației fiscale de plată prin „amenințarea” debitorului cu plata unei sume suficient de mari și care să învingă rezistența acestuia.

Astfel, nivelul majorării de întârziere de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere propus prin inițiativa legislativă nu acoperă în suficientă măsură componenta sancționatorie. O asemenea măsură poate determina neconformarea prin neplata la termen a obligațiilor fiscale și utilizarea sumelor convenite bugetului ca sursă pentru finanțarea activităților curente.

2. Precizăm că anterior datei de 1 ianuarie 2006, în cazul neachitării la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale, acesta datora dobânzi și penalități. Dobânzile reprezentau prejudiciul suferit de stat ca urmare a neexecutării la termen a obligațiilor de către contribuabil, în timp ce penalitățile reprezentau practic o sancțiune menită să-l determine pe acesta să-și execute voluntar obligațiile. Ulterior acestei date, prin intermediul dispozițiilor cuprinse în cadrul *Legii nr. 210/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003*, dobânzile și penalitățile au fost înlocuite cu majorările de întârziere, fiind necesar a se avea în vedere că la stabilirea nivelului acestora s-a luat în calcul atât prejudiciul efectiv suferit de stat, cât și sancțiunea menită a-l determina pe contribuabil să-și execute voluntar obligațiile.

3. În ceea ce privește mențiunile din *Expunerea de motive*, care însoțește propunerea legislativă, referitoare la faptul că „potrivit legislației aflate în vigoare, pe perioada de valabilitate a amânării de plată contribuabilii datorează dobânzi, iar nivelul acestora este de 0,1% pentru fiecare zi a perioadei de amânare la plată, deci 36,8% pe an”, învedereăm prevederile art. 7 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.92/2009 pentru amânarea la plată a obligațiilor fiscale neachitate la termen ca urmare a efectelor crizei economico-financiare, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora „prin excepție de la dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada de valabilitate a amânării la plată contribuabilii datorează dobânzi. Nivelul dobânzii este de 0,05% pentru fiecare zi a perioadei de amânare la plată, începând cu data emiterii deciziei și până la :*

- a) data la care se împlinește termenul de amânare la plată, sau, după caz
- b) data la care încetează valabilitatea înlesnirii conform art.5”.

Nerespectarea condițiilor de menținere a valabilității amânării la plată acordată sau neplata obligațiilor la termenul stabilit în decizia de amânare la plată conduc la recalcularea majorărilor de întârziere cu cota de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului